



## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...**

Libris Qvatvor Conseqventibvs Pertexens, Quae post beatum S. Xauerij  
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

**Bartoli, Daniello**

**Lvgdvni, 1667**

10. Belgæ adolesc. Martyrium.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-11445**

Conimbricenses ) & venie , hic melle sanctorum voluptatum campi vbertim fluunt , quas ægræ stillatim vestris inclusi cubiculis , degustatis. Nec vos moretur forte angustior quam velletis literarum supellex , nihil secius adeste. Doctorem hic habemus magnum, diuinum Spiritum, eius magisterio plura tūm citiūs, tūm penitiūs discimus , quām istic primis in exedris à Theologis doceantur , qui tempus rebus versandis conterunt , nulli prorsus hic vsui futuris. ] Hæc & his similia etiam alias, ad illos , eadem secum animarum cupiditate inflammandos.

10.  
Belgæ ador-  
iesc. Marty-  
rium.

Iam illa tot vrbes perugata Berzei existimatio , & prædicatio excellentium operum in Dei gloriam , & mortalium salutem quid magni pareret , vnum præterea quod attempo monstrabit. Fuit Ioannes cognomento Belga Mercatore honesto & opulento natus, quanto primùm improbior , & infelicior iuuenis; tanto demum Berzei meritis, opeque beatior. Hunc seu cupido effrænis licentiae , seu fastidium commoditatis domesticæ clam parentibus abreptum , quā sors , & temeritas pelleret in diuersa diu tulit. Post varia longaque itinera, Catifam denique appulit , vbi errandi satur , & necessariis ad victimum egens , nedum ad patriam repetendam , subsidium legit. egestate illa execrabilius ; erat ea vrbs cum arce sub imperio Turcarum , ad mare in ora felicis Arabiae , intra Persicum sinum iæcens , milliaribus supra Ormuzium trecentis , illic miser fidem Christo renunciat, Mahometo dat nomen , Maurum proficitur. Maurum annos iam decem vixerat , libratorem agens machinarum muralium , cum audit illic magna fama natrari , de Apostolico nouæ cuiusdam familie viro , qui magno numero ad sanctum baptisma Mahumetanos perduceret. Hic vero ad mentem reuersus , apertisque in veterem suam perfidiam oculis eò tunc sibi probrosius insultantem , quod se vnum ex Christiano Maurum , tam multis componebat ex Mauro Christianis, flere , lamentarique suam fortē , & corroborante animum Deo , mali sui exitum fortiter meditari. Nauis illinc trans fretum itura petebat Ormuzium. Dat per eam literas ad Berzeum , diluto tormentarij pulueris, ( quia deerat attramentum ) Latinè Gallicè , & Belgice scriptas , ignorans videlicet Berzei linguam , & patriam. [ Narrabat illi suas interiores miseras , conscientiae dolorem , fiduciam animi ad se reuocati. Postquam de illo inaudisset ; rogabat de suo proposito securos facere Lusitanos , sibi fixum ratumque cum Deo , & cum Ecclesia redire in gratiam & fumgam vitæ periculo emere , vt se prorsus illius manibus , & arbitrio crederet , paratus ad omnem quamlibet acerba , imperaretur pœnam. ] sparsit lachrimis suis epistolam Berzeus, idem lingua triplici repetentem , & in ea profugum filium Deo sistens , pro resipiscientis redditu preces fudit ; arrectusque ad primum quod Catifam iret nauigium , respondit. [ Fide sua iubens , esse de Lusitanorum gratia & auxilio securum. Constatans esset , in forti proposito quo salus ipsius vertebatur ; moras abscondere , & quantocvus , sed occulte cautéque properaret. Se passis brachiis illum operiri , communioni Sanctorum reddendum habendumque deinceps

deinceps pro filio.] Sed enim Deus poenitidine vulgari aliquid ab eo poscebat sublimius; proditione meditata, vel tabellarij imprudentia incertum, venit Berzei epistola in præfecti manus qui arcis præterat. Is fure amēs, extemplo Ioannem sibi iubet, adductum præruptè interrogat, qua lege stet Mahometis an Christi? conspicatus Ioannes quod res erat, nec ore nec animo mutatus intrepidè ait, à Christo se stare, Dei misericordis profusa gratia qui se propitiis intuitus oculis, sero licet, aliquando tamen sui conscientiam erroris fecisset: cœterū promissis, & minis parcerent, frustra fore vtrumque ad reuelandam sibi ex animo fidem, quam semel pessimè desertam, clementer nunc recuperasset, nunquam in perpetuum fallendam, paratum se saltem in ea occumbere, si minus daretur in ea vivere; grandi sibi futurum lucro, si annos decem quos ritu Maurorum, turpiter exegisset, suo sanguine expiat. Hæc uti contempsit aduersus Mahometem, sic honorificè in Christum dicit, ita hominem extra se egerunt, ut ægrè abstinerit ab illo manus, dedit tamen aliis frustratim laniandum, mutilandumque ad necem lento cruciatu; caput hasta præfixum ad terroris ostentum in propugnaculi edito locatur; at suam illi condignam coronam cœlum reposuit, & iustum barbaris à quibus rescissum fuerat, mercedem. Menses abierant non multi, cum ecce tibi ex India Antonius Noronia cum selecta manu bis mille armatorum, à Berzeo haud sanè ad prædam egregiè animata, verum ad frangendam Maurorum superbiam, & vires deprimendas. Bimestre Ormuzij hæserant necessariis instaurandis, & oram secuti Arabiae in sinu nauigabant, cum Noroniae incidit, Catifa arcem ante omnia tentare. Cœlo itaque fauente, nec dubitarim etiam Ioanne inde opem ferente, urbem primo impetu captam, diripiendam militibus dedit; deinceps multa cum Maurorum strage, arcem quoque in suam rededit potestatem, ubi dum Præfecti scruntur gazam, Berzei comparet ad Ioannem Belgam epistola, & dum curiosus scire auent quis ille, & vbinam Ioannes? ipsissim ex Mauris compériunt quicquid de illo hactenus retuli, eiusque adeo caput illud esse quod conspicuum in hasta eminebat. Quare ex probroso sublatum situ, & religiosa veneratione serico inuolutum, donum Berzeo retulerunt, isque multo populi concursu festo Hymnorum, & Psalmorum cantu ei extra urbem occurrit, triumphi specie haud minus læta, quam Noroniae redditu de Catifa victoris, & triumphantis. Sequamur nunc à Berzeo, Mahumetanos inter Ormuzij gestis, ex eo narrandis, quod ipsissim Xauerij iussu ad S. Ignatium, ad socios in Indiam, & Conimbricenses nostros in Lusitaniam scribebat, ex quibus etiam literis, quæcumque de ipso refero habentur.

Dicebat ad populum die quodam majoris jejunij, cum adest sub medium concionem ab Rege nuncius à quo accersebatur, omisso in aliud tempus quod supererat sermonis aduolat.. Exceptus à Rege in frequenti suorum splendidaque aula, post humanissimæ comitatis prima colloquia, seducitur in interius conclave, cum interprete regio Garcia de

II.  
Rex Ormuzien, violenter à suis impeditur ne fiat Christianus,

Penna